

Kórachovské žalmy

Žalm 44

Kniha Žalmov je spevník, ktorý obsahuje chválospevy, žalospevy, vďakyvzdania a ďalšie druhy piesní. Je to spevník z ktorého Boží ľud, ako pred príchodom Krista, tak aj potom, čerpal storočiami a ktorý je, podobne ako celé Písma, zameraný na Pána Ježiša Krista. Je to spevník, ktorý Božiemu ľudu prakticky každodenne pomáhal a pomáha. V tomto článku sa budeme venovať Druhej knihe Knihy Žalmov, ktorá obsahuje tridsať jeden kapitol (žalmov).

Úvod

Kniha Žalmov je úžasná kniha. Je najväčšou knihou v Biblii. Každá z jej piatich kníh končí tzv. doxológiou čiže žehnaním čo znamená chválením Boha. Napríklad: „*Nech je požehnaný Hospodín, Boh Izraelov, od veku až na veky. Amen a amen*

“ (Žalm 41:14). Človek sa upriamuje k Bohu, ďakuje mu a chváli, keď Ho vyzdvihuje. Tak podobne končia aj ostatné knihy žalmov. Posledná Piata kniha žalmov nekončí len jedným žehnajúcim veršom, ale niekoľkými žalmami, ktoré sú chválospevom, alebo žehnaním Boha, alebo vyvyšovaním Jeho mena. Tieto žalmy vyjadrujú to, čo je zmyslom a cieľom nášho života, a tým je oslavovať Boha a tešiť sa v ňom.

Kto správne číta Knihu Žalmov, privedie ho to k oslave Boha. Vvyšuje Ho za Jeho činy, za Jeho jednanie, za Jeho milosť, za Jeho dobrotu atď. - a toto môžeme mať aj ako test pre seba. Verím, že čím viac a lepšie poznáme Knihu Žalmov, tým viac z našich srdc budú plynúť chvály a vďaky Jeho menu.

Druhá kniha Knihy Žalmov

Autormi žalmov v tejto knihe sú Kórachovci (žalm 42 až 49), Azaf (žalm 50), Dávid (jemu je pripísané autorstvo žalmov 51 až 71) a Šalamún (žalm 72). Táto kniha je rovnako ukončená oslavou Hospodina: „*A nech je požehnané meno jeho slávy až na veky! A nech je celá zem naplnená jeho slávou! Amen, amen*“ (Žalm 72:19). Pri dvoch alebo troch žalmoch nie je priamo uvedené, že ich autorom je Dávid, ale usudzuje sa, že ich napísal Dávid. V tomto a v nasledujúcom článku sa budeme venovať bloku Kórachovských žalmov.

Kórachovské žalmy

Prečo je tu blok Kórachovských žalmov? Čo majú spoločné a k čomu majú poslúžiť dnes? Pokúsime sa uchopiť, o čom sú Kórachovské žalmy v Druhej knihe a vziať z nich úžitok. Najprv si však povedzme niečo o Kórachovcoch.

Kórachovci patrili medzi Levítov, sú z Léviho kmeňa. Ich rodokmeň je uvedený v 2. knihe Mojžišovej 6:16 a ďalej. Jeden z Léviho potomkov bol Kórach. Kórachovci mali na starosti neskôr uctievanie v chráme a predtým rôzne praktické činnosti v starostlivosti o príbytok. Kmeň Kórachovcov zažil za čias putovania po púšti s Mojžišom obrovskú tragédiu. Dopustili sa hriechu, keď sa vzbúрили proti Mojžišovi a Áronovi – ako je to zapísané v štvrtej Mojžišovej knihe v kapitole 16. Ich služba bola pri stánku stretávania, ale zdalo sa im to málo a chceli prevziať aj vedenie a kňazskú službu, ktoré Boh zveril Mojžišovi a Áronovi a jeho potomstvu. „A synovia Eliábovi: Nemuel, Dátan a Abíram. To je ten Dátan a Abíram, ktorí bývali volávaní do rady obce, ktorí sa vadili na Mojžiša a na Árona v rote Kórachovej, keď sa vadili

(podľa ECAV:

vzbúрили

)

na Hospodina

“ (4. Mojžišova 26:9). Preto potom na Kórachovcov prišiel prísny trest: „pre čo potom otvorila zem svoje ústa a pohltila ich aj Kóracha, keď zomrela tá rota, a keď strávil oheň tých dvesto päťdesiat mužov, a stali sa výstrahou

“ (4. Mojžišova 26:10).

Tí, ktorí so vzbúrenými Kórachovcami nesúhlasili, mali od nich odstúpiť. Medzi tými, ktorí od vzbúrených odstúpili, boli aj Kórachovi synovia a títo boli zachovaní, ostali na žive, nezomreli: „*Ale synovia Kórachovi nezomreli*

“(4. Mojžišova 26:11). Potomkovia práve týchto Kórachových synov, ktorí nezomreli, sú tí, ktorí o niekoľko storočí neskôr sú autormi žalmov v Knihe Žalmov.

Žalm 44

Blok Kórachovských žalmov začneme Žalmom 44. Žalm 44 je zvláštny v tom, že, ako verím, je kľúčom ku skupine Kórachovských žalmov v Druhej knihe Knihy Žalmov a pomôže ich „odomknúť“, správne usporiadať a pochopiť. Keď čítame tieto žalmy, tak na prvý pohľad sa zdá, že sú navzájom nesúrodé. V jednom je jedna téma a v ďalšom iná. Ako z toho zobrať úžitok? Je to ťažká otázka, ale verím, že prijmem z nich úžitok pre svoje duše, nasýtime sa a budeme mať radosť.

Je to vyučujúci žalm. Podáva pravdu, ktorá nás vyučí byť múdrymi a dáva poznanie. Odkrýva jeden zásadný problém, ktorý zbožní Kórachovci majú.

Kórachovci sa najskôr obzerajú späť. „*Bože, svojimi ušami sme slýchali, naši otcovia nám rozprávali. Dielo si vykonal za ich dní, za dávnych dní. Ty si svojou rukou vyhnať pohanov a ich si osadil; porazil si národy a ich si rozplodil. Lebo neopanovali dedične zeme svojím mečom, ani im nepomohlo ich rameno, ale tvoja pravica a tvoje rameno a svetlo tvojej tvári, pretože si ich ľúbil*“ (Žalm 44:2-4). Pozerajú sa späť a hovoria: *V minul*

osti naši predkovia boli požehnaní Tebou. Nebola to ich zásluha. Bola to Tvoja pravica, Tvoje rameno. Bolo to svetlo Tvojej tváři.

Pojmy:

Tvoje rameno, Tvoja pravica, svetlo Tvojej tváři

, sú veľmi silné mesiášske pojmy a neskôr nás budú spájať so Spasiteľom, s tým, keď Pán Ježiš povie:

Ja som svetlo

lebo On prišiel od Boha ako pravé svetlo. Dôvod toho všetkého, čo je uvedené vo veršoch dva až štyri, je:

pretože si ich ľúbil

(verš 4).

„Ty, ty si môj Kráľ, ó, Bože! Prikáž hojnému spaseniu Jakobovmu. V tebe pokolieme svojich protivníkov a v tvojom mene pošliapeme tých, ktorí povstávajú proti nám. Lebo sa nenadejem na svoje lučište, ani ma nezachráni môj meč. Ale ty si nás vše zachránil od našich protivníkov a zahanbil si tých, ktorí nás nenávideli. Bohom sa chválime každý deň, a tvoje meno, ó, Bože, budeme chváliť na veky.“ (verše 5 až 9). Čo sa v týchto veršoch hovorí? *Bol si verný v minulosti a my máme dôveru v Teba, že budeš víťaziť za nás, nadejeme sa na Tvoje lučište, na Tvoj meč.* To sú

ľudia, ktorí veria. Je to opis opravdivej viery, ktorú oni majú. Hovoria:

my máme Boha, ktorým sa môžeme chváliť každý deň. A budeme sa chváliť naveky

. Toto bol pohľad do minulosti a na Boha. To všetko je výborné, ale teraz od verša desať prichádza pohľad do prítomnosti. Čo vidia v prítomnosti? „

No, hľa, odvrhol si nás a zahanbil a nevychádzaš s našimi vojskami“

(verš 10).

Keď sa dívajú do prítomnosti, už nevidia to, čo vidia v minulosti. A tu je problém. „*Obrátil si nás naspäť od protivníka, a tí, ktorí nás nenávidia, rozchvátali si naše imanie*

“ (verš 11). Vnímajú, ako ich Boh vydáva do ruky protivníka. Problém je o to ťažší, že si uvedomujú, že oni neodstúpili svojím srdcom od Hospodina. „

To všetko prišlo na nás, avšak sme nezabudli na teba ani sme klamom neporušili tvojej zmluvy. Naše srdce neustúpilo späť, ani náš krok neuhol od tvojej stezky

“ (verše 18 a 19).

Majú správny postoj k Bohu. Vedia, ako Boh v minulosti jednal a napriek tomu vidia, že protivníci ich premáhajú. „Učiniť si to, aby sme boli svojim susedom za potupu...“ (verš 14). „Keby sme boli zabudli na meno svojho Boha a rozprestrelí ruky k cudziemu bohu, či by toho nevyhľadal Boh?! Lebo ved' on zná tajnosti srdca.

“ (verše 21 a 22). Čo tu hovoria? „My sme to neurobili. Keby sme boli išli k bálom, nuž, potom by sme vedeli pochopiť, prečo s nami takto jednáš. Ale prečo s nami takto jednáš, keď vieme, že si si zamiloval našich predkov, a si nás ľúbil. Keď vieme, že Ty si Boh, ktorým sa chválime každého dňa. Prečo toto všetko na nás dopúšťaš?“ Nevedia pochopiť, prečo sa s nimi toto všetko deje. Odpoveď prichádza vo verši 23: „

Lebo pre teba sme vraždení každého dňa, považovaní sme za ovce na zabitie

“. A nasleduje modlitba k Pánovi, aby zmenil túto situáciu: „

Precitni! Prečo spíš, ó, Pane?...“

– verše 24 až 27.

Tento žalm opisuje spoločnú skúsenosť všetkých Božích detí. Prečo to môžeme tvrdiť? Pretože na tomto žalme je postavená ôsma kapitola listu Rímskym. Táto kapitola rieši ten istý problém ako Žalm 44. Rieši problém: „Prečo trpíme, keď sme spasení a náš hriech je v Kristovi vysporiadaný? Chce nás Boh? Neodvrhol nás, neopustil nás, nezavrhol nás?“ O tom hovorí hlavne druhá časť ôsmej kapitoly listu Rímskym. Pavol sa tam dotýka otázky utrpenia v živote veriaceho. Stvorenstvo vzdychá, my vzdycháme, Svätý Duch v nás vzdychá, (R 8:22-26) ale vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré. „A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia.

Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu svojho Syna, aby on bol prvorodeným medzi mnohými bratmi. A ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil

Čo teda povieme na to? Ak je Boh za nás, kto proti nám?! Ktorý to neušetril vlastného Syna, ale ho dal za nás za všetkých, ako by nám s ním potom i všetkého nedaroval!?

“ (Rímskym 8:28-32). To znamená, že utrpenia, ktoré v živote máme, budú nám na dobré. Na otázku: Opustil nás Boh? je daná odpoveď: V žiadnom prípade! Napriek tomu, že sme

v utrpeniach, Boh je s nami (kontrast). Je s nami spôsobom a sľubom, že sa to nedá zmeniť. „*Kto bude žalovať na vyvolených Božích? Boh je, ktorý ospravedľňuje. Kde kto odsúdi? Kristus Ježiš je, ktorý zomrel, a viacej, ktorý aj vstal z mŕtvych, ktorý aj je po pravici Božej, ktorý sa aj prihovára za nás*“

(33 a 34). Apoštol tu hovorí, že napriek tomu, že trpíme, máme toto, verše 33 a 34 (kontrast).

A opäť kontrast vo veršoch 35 až 39: „

Kto nás odlúči od lásky Kristovej?

“ A pýta sa: „

Či súženie alebo úzkosť alebo prenasledovanie alebo hlad alebo nahota alebo nebezpečenstvo alebo meč?“

“ ”

Ako je napísané: Pre teba sme usmrcovaní celý deň; považovaní sme za ovce na zabitie

“ (verš 36).

Veršom 36 z 8. kapitoly listu Rímskym sa dostávame do žalmu 44. Apoštol Pavol v Rímskym 8 berie tému zo žalmu 44 a odkazuje nás späť: „... *považovaní sme za ovce na zabitie*“.

V Žalme 44 je opísané to isté, čo prežívame aj my na tomto svete. Zdá sa, ako by sme prehrávali. Akoby Pánova Cirkev nešla vpred. Ako keby sa veci často krát vyvíjali negatívne, ako keby Boh odstúpil od nás. Ako keby sa Pán na nás už nedíval. Skúmame sa denne (Žalm 139:23-24) a nie sme si vedomí, žeby sme odišli k iným bohom. Apoštol v liste Rímskym predkladá tú istú tému. „*Ale v tom vo všetkom statne víťazíme skrze toho, ktorý nás zamiloval. Lebo som presvedčený, že ani smrť ani život ani anjeli ani vrchnosti ani moci ani prítomné ani budúce veci ani vysokosť ani hlbokosť ani niktoré iné stvorenie nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.*“ (Rímskym

8:37-39). Čo znamená, že

vo všetkom statne víťazíme?

Znamená to, že stojíme pevne s naším Bohom napriek všetkým týmto ťažkostiam a problémom. Víťazíme nad nimi skrze Krista, ktorý si nás zamiloval. Ôsma kapitola listu Rímskym opisuje „paradox“ veriaceho: V jeho živote je utrpenie a obrovský zápas, a pritom súčasne Boh je s ním. Je to skúsenosť spasenia veriaceho a skúsenosť vernosti a lásky Kristovej na tomto svete.

Je to tá istá téma, verím, ako v Žalme 44. List Rímskym má podobnú štruktúru ako Žalm 44. „*Bohom sa chválime každý deň*

’,
a tvoje meno, ó, Bože, budeme chváliť na veky

“ (Žalm 44:9). Pozrime sa do Rímskym 5:11 na to, ako končí pasáž o ospravedlnení z viery: „*No, nie len to, ale tak spasení, že sa i chválime Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme teraz dostali zmierenie*

“.

Keď apoštol Pavol v liste Rímskym vysvetlí cestu spasenia, jej veľkosť a dopad na naše životy, v piatej kapitole hovorí, ako sa to všetko premietne do nášho života. Jednou z vecí je, že sa chválime Bohom. Bohom sa chválime, už nie sebou. Ten istý postoj majú aj ľudia v Žalme 44: Chválime sa Bohom.

Ale apoštol Pavel z piatej kapitoly, v ktorej hovorí o víťazstve, prichádza do ôsmej kapitoly, v ktorej vysvetľuje: sú tu utrpenia, v ktorých sa nachádzame a Boh je rovnako s nami. V Žalme 44 utrpenia sú opísané od verša 10 po verš 23, ktorý končí slovami: „*považovaní sme za ovce na zabitie*

“. Zdá sa, ako

keby Pán spal: „

Precitni! Prečo spíš, ó, Pane? Prebud' sa; nezamietaj na večnosť!

“ (verš 24). Na tomto svete máme protivenstvá, ťažkosti, trápenia, súženia a toto sú aj naše pocity, keď sme v ťažkostiach. Zdá sa nám, že nás Boh zavrhol, že už s nami nie je.

Kľúč, ktorý je v tomto žalme a ktorý nám pomôže otvoriť sadu Kórachovských žalmov z Druhej knihy a porozumieť im, je tento: Ide o opis života a pocitov kresťana na tomto svete. Ide o paradox, ktorý je v tom, že sme zahrnutí Božou láskou a sme v súžení a utrpení, ktoré na nás prichádzajú v živote na tomto svete. Aj my potrebujeme odpoveď na našu situáciu.

Aká je odpoveď na problémy, ktorým čelíme? Apoštol Pavol v liste Rímskym odpovedal obrovským povzbudením. Odpovedal Starou zmluvou, ale teraz túto starozmluvnú odpoveď rozviňme do odpovede, ktorá je zapísaná v Kórachovských žalmoch.